

ere, saa mener jeg, at dette er en Gjentagelse af, hvad der tidligere er forekommet i Attesten; thi, hvilke disse Tegn ere, ligger dog i Svarene paa de opgivne Spørgsmaal. Jeg maa ligeledes gjentagende holde paa, at det er urigtigt, naar der i Loven forlanges, at tre Dage skulle være en Betingelse for, naar Eghsynet maa indtræde; thi, som jeg før bemærkede, det Tegn, som omtrent vil være det eneste, Eghsynsmændene ville holde sig til, nemlig Forraadnelsen, indtræder jo paa meget ubestemt Tid. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

J. M. Hansen: Jeg har maattet være særdeles tilfreds med den Modtagelse, mit Lovforslag, der her er under Behandling, har fundet i Thinget. Det kunde synes at være noget dristigt af mig at tage Initiativet i denne Sag, og jeg har derfor, ved, førend jeg indbragte Lovforslaget, at tale med flere derom, gjort mig Umage for, at det i alt Fald skulde kunne afgive et brugbart Grundlag for en Lov. Det har imidlertid paa dets senere Bei mødt en saa velvillig Modtagelse, saavel fra den høitærede Justitsministers som fra den ærede Ordførers Side, at jeg, som sagt, ikke kan andet end glæde mig over, at jeg har gjort det første Skridt til at faae en saadan Lov frem, idet jeg holder mig overbevist om, at vi trængte til saadanne nye Bestemmelser, og at vi igjennem denne Lov, forsaavidt Rigsdagen maatte ville vedtage den; og Hs. Majestæt vil give den sin Stadsfæstelse, ville føre denne Sag frem her i Landet til et saadant Punkt, at man kan ansee sig for betrygget i den Henseende. Jeg har derfor fuldkommen kunnet slutte mig til de øvrige Medlemmer af Udvalget med Hensyn til den Affattelse af Lovforslaget, som foreligger fra Udvalgets Side, hvilken i det væsentlige er tiltraadt af den høitærede Justitsminister, og jeg kan derfor ogsaa tilraade det ærede Thing at vedtage dette Forslag. — Med Hensyn til det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, og de Forslag, han har stillet, skal jeg kun sige, at jeg ikke kan see, at den af ham foreslaaede Redaction i nogen Maade fortjener Fortrinnet fremfor Udvalgets, men

hans Forslag indeholde endog saadanne Bestemmelser, som jeg for mit Vedkommende fuldstændig maa fraraade. Foruden de Forslag, der allerede ere paaagede, skal jeg nævne, at det ærede Medlems Forslag til § 2 bestemmer, at enhver autoriseret Læge skal være pligtig til at udføre Forretningen ved Eghsynet og at udstede Attest, naar han ikke er længere fjernet fra Eghuset end 1 Mil. Det er allerede et temmelig stærkt Sudgreb, naar man bestemmer, at en autoriseret Læge skal være pligtig til at foretage Eghsyn, naar Eghuset ikke er over en Fjerdingvej fra hans Bopæl; thi som bekendt behøver han ikke at betjene nogensomhelst Mand i dennes levende Live; og det er altsaa extraordinaert, naar man siger, at Lægen skal foretage denne Forretning og udstede Attest, naar Vedkommende er død, men Udvalget har af Hensyn til Sagens Vigtighed troet, at dette lod sig gjøre. Derimod lader det sig virkelig ikke gjøre at udstrække et saadant Paabud ligeoverfor en autoriseret Læge, der praktiserer for egen Regning og ikke til nogen Side har nogensomhelst Embedsforpligtelse, saaledes, at den skulde gjælde for en Omkreds af een Mil fra hans Bopæl. Jeg er enig med det ærede Medlem (Bonløffe), som fandt, at det vilde være paa urette Sted her at bestemme, at Eghsynsmændene skulle tages i Ed. I det Hele synes Lovgivningsmagten i de senere Aar at være enig om ikke at paalægge flere Eder end nødvendigt, idet man gaar ud fra, at Mænd paa Tro og Love ville udføre deres Gjerning, og at de, der ikke ville det, ikke ville føle sig bundne ved en Ed, som er aflagt eet eller maaskee to à tre Aar for vedkommende Forretning. Jeg troer altsaa, at det er en Misbrug af Eden, naar man vil bruge den i Tilfælde, hvori det maa erkjendes, at den ikke behøves. Det ærede Medlems Forslag under Nr. 5 til § 3 er mig imidlertid endnu langt vigtigere, thi, dersom det vedtages, vil Loven i mine, og jeg troer i de Flestes, Dine ingensomhelst Betydning have. Vi søge jo nemlig ved Loven at faae saa stor Sikkerhed som muligt for, at Døden er tilstede inden Begravelsen, og vi stærke derfor Eghsynet og Bestemmelserne angaaende Attesten, men at noies